

HOMILIA EN LA MISSA DE TV2

Quantes vegades quan heu sabut que un parent o amic s'ha divorciat i s'ha tornat a casar pel civil heu dit: "Ves, pobre, té dret a refer la vida!". Aquesta, però, no és la reacció de Jesús quan els fariseus li pregunten: "És permès a un home divorciar-se de la seva dona"?

Jesús, quan li pregunten sobre el matrimoni i el divorci, no fa el bonàs; tampoc, però, acusa amb duresa. Ell sabia que aleshores, com avui, mantenir el matrimoni era difícil. Per això, la seva resposta consisteix en tres passes, les dues primeres davant de tothom i la darrera només als seus deixebles. Si volem comprendre la seva doctrina sobre el matrimoni, el divorci i el valor moral d'una nova unió per part d'una persona divorciada, convé fixar-se amb atenció en aquestes tres passes.

La primera passa és adonar-se que el divorci, en el fons, és fruit de la duresa de cor. Jesús fixa l'atenció en l'arrel del problema: un amor immadur, un cor que no és tendre. Els esposos es divorcien perquè almenys un dels dos no ha arribat a estimar amb tendresa, fent-se càrrec de l'altre, donant-se a l'altre. La duresa, l'egoisme, la inflexibilitat no permeten comprendre l'altre, fer-se càrrec de les seves necessitats i fragilitats, donar-se el temps per a créixer i canviar i concedir-se una nova oportunitat.

Els qui es volen divorciar, massa sovint, pensen que no hi ha cap altra solució. Realment, però, llevat d'alguns casos heroics, estan renunciant a una gran oportunitat per a créixer en l'amor. Quan hi ha problemes en el matrimoni, els esposos poden detectar que l'estimació que es tenen ha de caminar vers un amor nou.

Germans, és clar que si estimem de veritat els parents i amics que viuen dificultats en el seu matrimoni no podem resignar-nos a contemplar com caminen irremeiablement cap al divorci. Poc els estimem i poc desitgem que creixin en l'amor si ens quedem callats, amb els braços plegats i repetint: "Ves, pobres, per viure així, millor que ho deixin córrer!". Cal que, com Jesús, sapiguem dir: "Vols dir que no us trobeu davant d'una oportunitat per estimar més i millor?"

La segona passa en la resposta de Jesús és presentar el matrimoni des del projecte de Déu. El matrimoni és una unió d'amor extraordinària: dos cors

entendrits per Déu que es fonen fins a formar-ne un de sol. Aquesta operació relacional per la qual dues persones poden vincular-se tan estretament, tan existencialment i tan indissolublement, és un miracle que Déu concedeix als qui el cerquen i el demanen. És un regal que Déu fa, a través del sagrament, a aquells que es posen a les seves mans, tant si estan culminant el festeig, com si estan afrontant una crisi enmig de la vida matrimonial. És un regal, a més, que es renova en els petits detalls d'amor de cada dia.

Germans, si el matrimoni és aquest regal, està clar que avui molta gent no està a punt per al matrimoni i, per tant, hem de casar només els qui estan en condicions de fe i de maduresa per a acollir-lo.

La tercera passa de la resposta de Jesús és sobre el valor moral de les noves unions contretes pels divorciats. Fixem-nos que aquest ensenyament Jesús no el fa a la plaça, davant la gent, sinó a casa, només als deixebles.

La gravetat de l'adulteri només l'entenen els deixebles: aquells que reconeixen Jesús com a Senyor de les seves vides i la seva doctrina com la veritat que porta a la felicitat.

A una generació que ha contret matrimoni per motius culturals i socials, on molts han fracassat i la majoria dels quals ha contret una nova unió, la resposta de l'Evangelí no és una acusació. L'Evangelí invita a caminar en una comunitat on es viu un amor veritable i alegre. L'Evangelí invita, també, a examinar amb paciència i delicadesa la pròpia història –amb els seus encerts i errors– i a explorar els camins per a viure en la veritat.

Així, doncs, a més d'una pastoral prematrimonial audaç i veritable, cal una pastoral que aculli a casa els divorciats que viuen una nova unió i que, moguts per Jesús, desitgen refer de veritat les seves vides.

Germans, nosaltres no podem deixar els nostres parents i amics en l'engany del “ves, pobre, millor que refaci la seva vida”. Nosaltres, com Jesús, amb delicadesa, estimació i veritat, els hem d'ajudar a descobrir l'arrel del seu fracàs, l'oportunitat que tenen per descobrir què vol dir realment estimar i, així, si ho volen, acompanyar-los a viure en l'amor.

Sant Cugat del Vallès, 7 d'octubre de 2018